

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Magni Servi Dei P. Julii Mancinelli Societatis Jesu

Cellesi, Jacopo

Oeniponti, 1677

III. Imperium in Dæmones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42734

CAPUT III.

Imperium in Dæmones.

PRæmium solitum concedi servis suis à Domino Deo, qui post longos conflictus ex arena rediere victores Dæmonum, est illamet auctoritas & dominium supra ipsos Dæmones, quasi jure merito & plerumque victori debitum, ut in triumphum agatur victus. Ira legimus, ut alios multos silentio prætereamus, Sanctum Ignatium Societatis Jesu fundatorem, & magnum Antonium post nobilissimas laureas ex tot, tamque asperis præliis à rebellibus spiritibus relatas illorum ferulâ & baculo dominatos fuisse, & sturnorum more egisse in fugam. Hoc idem donum & præmium, quod ex gloriosis suis pugnis cum Dæmone pro mercede retulit Pater Julius, fuit absoluta quædam in illos potestas, & dominium ita quidem, ut statim eos, ubi locorum erant, cognosceret, atque effugaret, quantumvis alios laterent, & illis contumaces resisterent.

Dominium Dæmonum præmium Victorie.

Testis S. Antonius & S. Ignatius.

De plurimis exemplis aliquot duntaxat paucula afferam in medium majori lectori emolumento, & voluptati futura. Et sufficeret dicere per eum plures trecentis liberatos fuisse à Dæmoniis. Et Romæ unam solam mulierem à quinque capitibus, sive principibus, quorum unusquisque mille alios sub se habebat, & aliam itidem mulierem à quatuor potentibus capitibus, quorum unumquodque facile mille alios, ut supra, sub se numerabat, & hos per os mulieris deveneratos fuisse reliquias Sancti Patris Ignatij, & Sancti Francisci Xaverij, asserentes illos habere altissimum locum in paradiso.

Plures trecentis à Dæmone liberati.

Venerati sunt reliquias S. Ignatij, & S. Francisci Xaverij.

Visitabat P. Julius Diocesim cum Episcopo civitatis Castellanae, cum ecce fama ad illos affertur in illis terris virginem viginti duorum annorum degere, cui mirè speciosis

Virgo que-
dam appa-
ritions
habet.

Muta & je-
juna longo
tempore.

Osculantur
manus Vir-
ginis tan-
quam con-
tactu sa-
cras.

Suberæ
fraus, quam
P. Julius
detexit.

ciolis in formis Beatissima Virgo domi, & in templis sole-
ret se spectabilem præbere, exhortans illam, ut iret per mun-
dum, & populos ad agendam pœnitentiam induceret pla-
eandæ sui filij iracundiæ, qui excandescens jam jam præpa-
raret in peccatores missilia; & in signum hæc vera esse
prædixit, ipsam octiduo mutam fore, nec verbulum prolo-
cuturam, id quod statim mandavit executioni. Completo
hoc octiduo fideliter ipsi de more apparuit B. Virgo, de-
ditque ipsi aliud signum, quod esset per alios octo dies per-
mansura sine cibo. Præterea quodam die festo solemnissi-
mo, cum illa preces funderet in templo coram imagine
sanctissimæ Virginis miraculosa, & maximus esset populi
concurfus, visa est sibi audire eadem, quæ supra, & videre
depictum brachium ex muro protendere, manumque
suam ab eo arripi, & blanditiis amorosè affici. Quod cum
circumstantibus retulisset, omnes certatim accurrere oscu-
lum fixuri beatæ illi manui, quam, uti credebant, sanctissi-
ma Virgo suo contactu sacrasset. Et hoc ut commodius
exequerentur, collocarunt eam supra scabellum altaris in
subsellio Pontificali. Hæc audientem Episcopum magna
cura, & sollicitudo incessit perplexum, quid hoc rerum sta-
tu caperet consilij? Vocat ad se quantocyus Patrem Ju-
lium supra alios cœlesti lumine præditum. Curat illam
acciri cum Patre, & Matre, atque unà etiam Curionem,
qui puellæ à confessionibus erat singulis octo diebus con-
fiteri, & sacrâ refici synaxi solitæ. Hic non post multas in-
terrogationes deprehendit subesse Dæmonem, qui simpli-
cem illam puellam deciperet, & sub specie sanctarum ima-
ginum longiùs, quam deceret, progressus, nimis familiari-
ter cum eâ consuëffet. Non fuit ipsi difficile reducere puel-
lam ad agnitionem erroris, & ad comestionem, à quâ jam
per triduum abstinuerat, atque etiam, quando parentibus
itâ videretur, ad capiendum maritum. Quæ omnia Dæmon
trans-

transformatus in sanctissimam Virginem ipsi prohibuerat. Demum cum generali eam confessione expiasset, liberavit eam ab illo malo genio incubo.

Confessio generalis eam à Dæmone liberat.

Majorem multò difficultatem expertus est Pater Julius in persuadendo, & corrigendo confessario, quamvis & illum denique convicerit. Ex quo Patres spirituales documentum capebant licet, ut non tam facilè sibi sinant imponi ab apparente tantum, & fucata sanctitate; nam vera sanctitas consistit in virtutibus solidis, tametsi eam non comitentur miracula & privilegia extraordinaria, quæ ut plurimum debent esse suspecta. Graviorem impressionem & cum majori violentia faciebant Dæmones cuidam Jacobæ in civitate Senensi; verum minori cum difficultate eam liberavit Pater Julius, quòd esset Virgo admodum devota, & Patris Julij dictis libenter auscultaret. Apparebant illi nocturno potissimum tempore multis ac variis modis furvi Angeli, subinde in formâ Sacerdotis ei sacram hostiam præbentis, hortantes illam, ut frequenter sumeret sacram Communionem, cum eidem à nostris Patribus justa de causa negaretur; illam repudiabat constanter, & tunc videbat ab hostiâ fictitia prodire sædum serpentem. Discant hinc illæ animæ, quando contra prohibitionem faciunt ea opera, quæ alioquin essent bona & laude digna, illas minimè placere in iis Deo, sed Dæmoni, si fraude oppidò perniciosâ deceptas. Non sic morigera Jacoba, quæ propterea valde cara Jesu, spiritibus immundis exosissima in majus suum meritum accipiebat ab illis acerbissimas plagas, fustuaria, vibices, ustulationes in visu, & indignas injurias alias, quas inter Virginitatis & patientiæ Martyr post creberrima certamina migravit in cælum, acceptura, uti spes est, victoriarum adoras.

Vera sanctitas in solidis virtutibus consistit.

Dæmones in forma Sacerdotis ei hostiam præbentis.

Communicantium absque facultate error.

Majori conatu, & pluribus orationibus constitit Patri Julio Romæ cujusdam mulieris Recanetensis emendatio.

Mulier Recanetensis emendata.

T

Isthæc,

Angeli
mali trans-
figurant se
in angelos
lucis.

Difficilior
errorem
non agno-
scentium
curatio.

Sacramen-
torum fre-
quentiâ
emenda-
tur.

Convitia
in Patrem
Julium ja-
cit.

Isthæc, quibus aliquid furto ablatum fuerat, revelabat personas, quæ emerant furta, vel accepissent pignora: imò ipsissimos fures; & accipiebat propterea à Dominis rerum, liberales remunerationes magno cum rerum temporaliu[m] lucro, & augmento corporis quidem, sed gravi animæ jacturâ. Vbi Pater Julius rem cognovit, exivit ad eam magna cum diligentia quærendam: ac, cùm in eam incidisset, sciscitatus est ex illa. Vnde ei tantum luminis ad penetrandas res omnibus aliis absconditas; respondit illa, omnia sibi à quibusdam Angelis candidis significari, qui diebus Veneris duntaxat, & Lunæ sibi apparebant in pellucido vitro, & de hoc plurimùm ea gloriabatur, & propterea ejus curatio hoc difficilior accidebat, quo minùs ea suum agnoscebat errorem. Irridebat Medicum, & aspernabatur. Vbi hoc advertit Patrem Julium, à dehortationibus venit ad minas, quas non solùm à divinâ Nemese, verùm etiam ab humana Themide deprompsit. Cùm nec sic quicquam proficeret, quoniam nimium quantum tenebatur à Diabolo, recurrit ille ad orationem, ac vehementer postulavit à Deo, ut illam liberatam vellet. Nec multum temporis abiit, cùm ejus conversionem impetravit, & agnito suo errore ad frequentiam Sacramentorum se transtulit.

Viennæ Austriæ infessa quædam à Diabolo valdè ferrox anno integro exercebatur ab Episcopo exorcismis Ecclesiæ consuetis, verùm nullo profectu, incepit Pater Julius semel ei locutus preces pro ea fundere coram sanctissimo Sacramento, absque eo, quòd illa eum videre, aut quicquam de eo scire posset domi apud suos inclusa; ad quos, uti & ad unum è nostris Patribus, qui ad eam inviserat, cœpit multa effutire convitia adversus illum Patrem Italum, qui omni vespere circa horam vicesimam tertiam se divexaret, & torqueret: Et erat illa ipsa hora, quâ Pater Julius pro ipsa orabat. Voluit ipsemet deinde se ad eam conferre;

ferre, ac solâ oratione, quam illic in conclavi faciebat, malos genios insigniter torfit, ut vehementes prorumperent in ejulatus, contumeliis ipsum proscinderent, illum etiam percutere conati, donec copiosi cum sanguinis vi per os ejectâ etiam ipsi ejeti sunt relictâ eâ liberâ.

Romæ fuit ipsi oblata puella annos nata sedecim, vel octodecim circa, in qua maligni spiritus ita occulti latebant, ut, licet puella ex variis actionibus daret tigna, ipsam esse infessam, ab exorcismis tamen, qui adhibebantur, nihil posset deprehendi. Pater Julius posita manu supra frontem, & recitata oratione Dominicâ, & salutatione Angelica, Apostolorum symbolo præcepit Dæmoniis, ut ascenderent sursùm, ac sese proderent, obediverunt ex tempore, ac dato ipsis altero præcepto, ut discederent, postquam puella aquam benedictam biberat, subito discesserunt. Florentiæ cum haberet sermonem ex scabello altaris ad sanctimonialiales, vidit ex lampade illic pendulâ ascendere flammam, & carbones accensos, qui scintillantes per aërem elevabantur, & intrabant denique ad odæum sanctimonialium: Et hoc sæpius vidit, ac cognovit esse Dæmones, qui tenerent quasdam virgines obsessas: Vespere paulò antequam concederet cubitum, flagellavit ille se acriter coram sanctissimo Sacramento, & rescitum est deinde ex antistita, illam et hora tres Virgines per cænobium mentis impotes cursitasse vociferantes; Pater Julius nos torquet. Duplo plus illos in ea ipsa civitate aliquando torfit, cum promulgato Jubilæo illam propè universam ad sacram confessionem adduxit, siquidem nocte sacram Communionem antegressâ, cum pervigilaret in oratione, audivit malignos spiritus percurfare civitatem desperabundos, ac vociferari graphicè de bono conquestos, quod fieret in civitate.

Neapoli noster Pater Anellus Milo Patrem Julium ducebat ad suum quendam fratrem germanum nomine

T 2

Fran-

Confert se
adeam, tor-
quet malos
genios ora-
tione.

Discedunt
bibita a-
quâ bene-
dictâ.

Florentiæ
Dæmones
ex lampada.

P. Julius
nos tor-
quet.

Jubilæum
Florentiæ.

Neapoli
Diaboles
in Fascino.

Cogitur in
omnibus
parere P.
Julio.

Franciscum, ut ipsum præpararet ad bonam mortem, quandoquidem jam jam videbatur in illo articulo paulatim versari. Ut venit, ut vidit, statim advertit, malum totum esse à Diabolo, qui illic constrictus fascino teneretur. Jubet igitur, ut suum nomen diceret, ad quod ille promptè, suum nomen esse Draconem respondit, præcepit, ut solveret fascinum, illud confestim solvit, ac, prout urgebatur, dedit signa particularia semper latine locutus. Et quoniam æger non poterat cibum sumere, nec capere somnum, jussus Dæmon & hæc sustulit impedimenta; cum item frequentes misellum vomitus, & deliquia afficerent, ut non posset in peragenda confessione æger, prout vellet, progredi, etiam huic malo Dei servus remedium confestim adhibuit, nihil contra inimico hiscere auso.

Alius ener-
gumens
sædus.

In quadam terra Tusca infessus quidam ferox discursabat per vias publicas, omnia terroribus complens, & multa patrans mala; prævalidi quidam rustici sumpto animo viribus omnibus connisi eum comprehendunt, & in templum paganum adducunt. Erat aspectu horrido, acheronticè putens, pallidus, macer, narium auriumque ficca cuspe. Patri Julio, cum eum exorcismis premeret, confessus est Dæmon, illud corpus reperisse se exanime in quadam silva, atque ita ingressum. Exiit collapsio repente eadavere cum inexplicabili putore. Composuerat Pater Julius orationes complures adversus Dæmones, qui corpora ab ipsis in vasa divexabant, adjungebat bonorum operum & pænarum omne genus eum in sinem, reliquit item utilissimam formulam eos ex ordine urgendi per exorcismos, quam hic referri à me non est mihi visum necessarium; excreveret volumen plus nimio, nec sine legentis forsan stomacho, si omnes ad unum recensere casus vellem, in quibus ille Dæmones & vicit & expulit per solam suam præsentiam illos agnoscens, & deridiculo habens, quoties mille

Formulam
exorcif-
morum
composuit

mille modis & argumentis incutere illi terrorem conabantur. Pepulit autem illos vel oratione, vel operibus penitentia, & maximam eorum partem per aquam à se benedictam, quæ porrecta sæpius illorum fauces, & palatum adurebat. Non omisit tamen Deus, quin subinde Patri Julio in iis effugandis occasionem præberet exercenda virtutis, humilitatis, patientiæ, vincendi seipsum, dum permisit ipsis facultatem, afficiendi eum injuriis, apponendi calumnias in publico, cum multa ejus erubescencia, & rubore, atque etiam lædendi eum graviter in vitâ, id quod totum pertulit animo imperterrito, ac tali, ut ne quidem se commoveret. Exemplo ab unico, quod hic referre placet, poterit fieri conjectura de aliis, quàm malè vellent Dæmones Patri Julio; & vicissim, quàm flocci aut nihili eos ille faceret.

Proficiscebatur ille Macerata Sanseverinum veneraturus illic imaginem Beatissimæ Virginis valde miraculosam, potissimum autem liberatione à Dæmone obsessorum inclitam, quorum semper illic magnus confluit numerus. Dimidium itineris confecerat, cum ipsius equus contumax nec progredi obstinabat, nec regredi, etsi calcaribus luculentè adigeretur; imò in pedes erectus non sine periculo retrogradi casûs se tenebat in aère omninò quinquies; verùm cum ipse optimè à puero sciret artem frenandi equos, firmum se atque immobilem continuit in sella, dubius equidem, utrum urgere perseveraret cœptum iter, facta oratione statuit profecui; & mox equus mansuetior factus ad simplicem freni motum processit. Cùm ventum esset ad præfixum terminum, summum persensit cruciatum in osse, quod humeros cum præcordiis conjungit, verùm cum nihili illum dolorem faceret, adiit templum Beatissimæ Virginis, & ut collectior orationi vacare posset propter multitudinem, quæ circumdabat altare, aversum a populo

Maximam
eorum par-
tem pepu-
lit aquâ
benedictâ,

Calumniis
eum in ru-
borem de-
derunt.

Contumax
equus,

Facta ora-
tione iter
persequi-
tur.

Ejus ora-
tionibus
omnes li-
berantur.

Spiritus di-
Aus ma-
gnus sa-
piens fre-
git ipsos.

Nihil sui
muneris
omitit.

Valet plu-
rimum
contra fa-
scina.

Pennæ no-
vem libe-
rat uno
Aprili.

caput clathris ferreis applicuit. Hoc modo cum aliquam-
diu orasset, sensit in se gravissimas contumelias jaci ab illa
multitudine; sed cum adverteret esse spiritus, qui catervas
illas affligerent, contempsit illos, & perrexit in orando.
Cum ecce! omnes illæ personæ infessæ cadunt in terram
semianimes. Sed mox ejus per merita & orationes in to-
tum à Dæmonio liberatæ. Cum sub noctem domum se re-
cepisset, prætoris sui amici ex vocato ad se medico cogno-
scit illud os, quod dixi, fractum esse; sed de facili curatus
sequenti die ad templum rediit, atque illic missam cele-
bravit uno solo usus brachio. Quod eum vidisset Sacerdo-
tum unus, quæsiuit ex una famosa obsessarum illarum, quæ
recens advenerat, quis illud mali conflasset Patri Julio; illa
subridens respondit, fuisse quendam spiritum Anglum, di-
ctum *Magnum Sapientem*, qui illac iter faciens ad hujus-
modi facta attendisset. Duravit ruptura illa ipsos quinquaginta dies incredibili cum doloris sensu; non propterea ta-
men unquam induci se passus est, ut decumberet in lecto,
aut à Liturgiâ abstinere, concionem intermitteret, aut alia
exercitia, functionesve in missionibus usitatas seponeret.
Cæterum per reliquum vitæ suæ decursum sæpè ipsi recru-
duit dolor iste.

Ultra verò à dæmone infessos sanavit Pater Julius
quàm plurimos fascinis innodatos, quæ quantumvis fo-
rent occultissima, statim tamen illa protraxit in lucem, sol-
vit, combussit. Prout Romæ, Florentiæ, in tota Tuscia,
in Umbria, in Marchia, & præsertim in patria sua cum an-
tistita quadam, & cum nobili viro; amico suo factum, qui
ambo paulatim externati contabescebant. Sufficiat dixisse
Pennæ loco Firmanæ Dioceseos mense Aprili anno 1599,
omninò novem personas per donum Dei singulare fasci-
nis liberasse. Verùm quòd meruam, ne lectori meo ob-
tundam, ac rædium afferam, cætera silentio involvo, ac pro
finc

sine hujus capitis repeto, potestatem Patri Julio à Deo datam in veteratores spiritus fuisse talem, ut solo obtutu eos terreret eminus, ad solam ejus manûs elevationem caderent in terram, solo crucis signo illos ex corporibus expelleret, ac conjiceret in fugam. Placuit materiam hanc cum victoriis tentationum connectere, quamvis illarum locus magis proprius esset infra libro tertio, ubi agetur de reliquis gratiis divinis.

Solo obtutu
terret
Dæmones.

C A P U T IV.

De Obedientia, & Affectu erga statum
religiosum.

QVANTO magis Pater Julius experiebatur Deum promptum ad se audiendum, cum preces funderet pro bono proximorum, tantò studiosiùs ille vocem Dei audiebat, quem agnoscebat in superioribus loquentem; unde illi æqualiter omnes videbantur prudentes, & discreti in præcipiendo, & eorum dictis & factis consentiebat modo singulari. Quando illi tractandum fuit cum superiore, orabat ille prius Deum, ut illi suggereret, quod esset ad gloriam Dei futurum, ac negotia cum illis tractanda, prius Deo commendabat, & si essent magni momenti, adhibebat castigationes corporis, dicebat sacra, & committebat illa orationibus aliorum. Sic animatus erga Obedientiam nunquam auditus est proferre certas verborum formulas, quas ille vocare solebat temerarias; *Volo facere hoc, volo facere illud, parvum vel magnum.* Ac quoniam semel uni Rectorum, qui illum volebat facere suum ministrum, significavit desiderium, illum ordinem à majoribus superioribus expectandum, quòd in se aliquid sentiebat difficultatis, sensit postea magnum in animo aculeum, qui ipsum longo

Tractaturus
negotia
cum superiore
prius
orabat.

Nunquam
dixit, Volo
hoc, volo
illud facere.